

החלום כפירוש של הלא מודע – PAPERS 1

אירנה קופרווייס

חלום שמראה את הממשי – "Un sueño que muestra lo real"

Irene KUPERWAJS (A.E.)

במהלך ההתנסות האנליטית שלי חלומות תיפקדו כמו רמזים, סימני דרך שסימנו לי את הנתיב בו הלכתי, ועליי ללכת. אחדים מהם נקשרו לרקמת האנליזה שלי, ממשי פועם שהדהד על הטראומטיזם הראשוני של ההלם שהמפגש עם הבללשון הותיר בגוף.

חלום שמציין את הכניסה שלי לאנליזה האחרונה ממחיש נקודת מבט זו.

אחרי מותו של האנליטיקאי שלי – איתו עשיתי אנליזה במהלך שמונה שנים – התחלתי את האנליזה שתיקח אותי אל הפאס. חלום מתפרץ לתוך המפגש הראשון עם האנליטיקאית.

זה היה דימוי שבו "האנליטיקאי הקודם שלי שוכב על הספה בקליניקה שלו עם שפתיים תפורות".

החלום הזה הצביע על האובייקט האוראלי שהוצג באופן של שתיקה, דחף אוראלי טהור, סגור בסיפוק שלו, שארית שלא טופלה קודם.

על זה לא רציתי לדעת דבר.

ההתענגות האוטיסטית של הסימפטום, השתיקה, קשורה אל האחר בטרנספרנס דרך החלום. כך, לא רק שזה דירבן לפענוח, אלא גם שהאנליטיקאית הפכה לפרטנרית להתענגות של הסובייקט. "בפה סגור לא נכנסים זבובים". זה הביטוי שאני מוסיפה תוך כדי כך שאני מספרת את החלום.

השפתיים התפורות, הפה הסגור, מסמלים את הדיבור הקשור לשתיקה ולמוות. אלו היו השפתיים התפורות שלי. הפה שלי שאוכל את השתיקה, גרעין הפתוס, טאבור החלום.

מה החלום הזה מלמד אותי?

שהדמיוני בחלום יכול להצביע על ממשי, נקודת כשל, נקודה מעיקה. כפי שהזכיר ז'אק-אלן מילר: "הדמיוני שבחלום מציע לנו לעיתים את מה שנדחה מהסמלי, "אילוסטרציה חזותית פתטית" שעולה לנו במחיר של מועקה.¹

הדימוי של החלום מצביע, בתחילת האנליזה על הפעימה של ממשי דחפי, העומד על הפרק. לפתוח את הפה על מנת לדבר, הפך לאפשרי, במהלך העבודה האנליטית. למקם את האובייקט האוראלי,

¹ Miller J-A, "Despertar", Matemas I, Manantial, BsAs, 1987, p.121

ולאחר מכן את האובייקט הקורא בקול (invoking) כשותפים לסובייקט, בהבנייתה ובחצייתה של הפנטזמה.

יכולתי לגלות שבתוכנית ההתענגות שלי, האנליטיקאית שלי נבחרה על בסיס של היותה "מדברת ברור".

המפגש עם הדימוי ההוא, והאפקט של יקיצה הותיר עקבה עמוקה שהדריכה את ההתנסות שלי. להסיר את הסרבול "למצוא מחדש את הדבר שמחזיק אותי שבוייה... פני הממשי של זה אשר מסתבכים בו"², לקח לי 15 שנים נוספות.

15 שנים של עבודה אנליטית עד שלבסוף ניתן היה לאשר שכבר לא היה עניין של פה סגור, אלא של הבלתי אפשרי לומר ושל התענגות אטומה של הסינטום, של "זה שמתענג היכן שלא מדבר". השתיקה של הממשי.

תרגום מספרדית: נטע נשילביץ עם סמואל נמירובסקי

² Lacan J., El Seminario 25, Momento de concluir. Clase 10 enero 1978. Inédito